

Foto-obálka: petr grepl

Les v červenci

Tak, jak se střídají roční období, tak se také střídají práce v lese. Pokud navštívíte v libovolném období kus hospodářského lesa, určitě si všimnete stop různých činností, které v tomto období zaměstnávají lesní hospodáře.

V červenci jsou kromě těžby dříví stěžejní dvě základní činnosti, a to ochrana mladých lesních porostů proti buření a ochrana lesa proti hmyzím škůdcům, zvláště kůrovcům. První činnost je potřebná k tomu, aby na plochách, kde vzniká uměle zakládáný nový lesní porost, byly sazenice lesních stromků ochráněny před agresivitou úporné buřeny, jako je třtina nebo ostružiník. Tato činnost se od nepaměti vykonávala namáhavou fyzickou prací - kosou

nebo srpem. V poslední době již nastupují do práce i křovinořezy nebo jiné podobné mechanizmy. Intenzivní je také stále více chemická ochrana, kdy jsou využívány herbicidy, které mají za úkol ochránit mladé lesní porosty proti buření. Jestliže uvidíte zažloutlé pruhy trávy na pasece, je to výsledek právě chemické ochrany.

Další činností v lese je ochrana proti hmyzím škůdcům, zvláště kůrovcům. I zde je prováděna obrana tak, aby byla maximálně zvýšena účinnost obranných opatření. Po ukončení jarního rojení jsou okamžitě nasazeny obranná opatření k zachycení rojení letního. Běžně jsou používány klasické metody, zvláště lapáky (ležící stromy přikryté větvemi), lapače (plastová zařízení deskového tvaru). V současné době se používají pro zvýšení účinnosti proti zavlečenému druhu lýkožroutu severnímu (*Ips duplicatus*) i tzv. stojící lapáky, což jsou označené stromy, které jsou osazeny feromonovými návnadami, neboť tento druh kůrovce obsazuje pouze stojící stromy.

Pokud v lese na podobné zařízení narazíte, tak si ho prohlédněte, ale nezasahujte, nepoškozujte jej. Pomůžete tím lesníkům v jejich nelehké práci.

Ochrana lesa na Lesní správě Domažlice

Lesní správa Domažlice obhospodařuje 13 882 ha lesní půdy ve vlastnictví státu a výkon odborného lesního hospodáře provádí na 2 186 ha soukromých a obecních lesů. Jedním z našich cílů je dosáhnout smíšených lesních porostů, proto při obnově lesa zvyšujeme podíl melioračních a zpevňujících dřevin, tj. hlavně buku, jedle a javoru.

Pro zachování zdravého lesa, který splňuje všechny požadavky naší společnosti, tj. produkce dřeva jako obnovitelného zdroje, dále pak dnes stále důležitější rekreační funkce a funkce ostatní

(vodohospodářská, půdoochranná apod.), musíme lesu ve všech věkových stádiích věnovat náležitou péči. K těm patří i ochrana lesa. Vzhledem k vysokému zastoupení smrku (75 %) jsou porosty nejvíce ohroženy kůrovci, nejčastěji pak nejhojnějším lýkožroutem smrkovým. Tento drobný brouček v případě pro něj příznivých podmínek se může stát škůdcem kalamičným. Jeho larvy se živí lýkem smrků (proto lýkožrout) a při silném napadení strom

odumírá. Pokud se nepodaří takto napadený strom vyhledat a asanovat včas, dospělí brouci opouští napadený strom a nalétávají na další okolní stromy a vytvářejí ohniska. Takovýto stav nemůžeme připustit, a proto celoročně napadené stromy vyhledáváme a asanujeme, abychom zabránili vzniku kůrovcové kalamity. Teorie, že kůrovec zanikne sám, jsou naprosto nepodložené, což se projevilo v některých oblastech naší republiky, ve kterých se tato teorie prosazovala. Důsledkem jsou nenávratné škody na životním prostředí.

Pro rozvoj kůrovců jsou nejvhodnější léta po rozsáhlých větrných a sněhových kalamitách, ve kterých v případě pozdního zpracování mohli dokončit svůj vývoj. Proto i malé lokální nahodilé těžby je nutno zpracovat a odvézt z lesa včas. Jako příklad uvádím množství zpracovaného kůrovcového dřeva za poslední roky po kalamitách: 2008 – 13 291 m³, 2009 – 11 258 m³, 2010 – 2 581 m³, do konce června 2011 – 394 m³.

Pro kontrolu a obranu proti kůrovcům požíváme nejčastěji takzvaných stromových lapáků. Jedná se o smrk pokácený před koncem zimy a přikrytý větvemi. Tím vlastně napodobujeme kalamitní dříví. Kůrovci v období rojení tyto stromy obsazují a zakládají v nich novou generaci. Takto vlastně soustřeďujeme nálet brouků do námi určených míst a revírníci pak při kontrolách lapáků určí nejvhodnější termín jejich asanace, což je nečastěji jejich vytažení k cestě a urychlený odvoz do zpracovatelských závodů.

Často kromě stromových lapáků lze použít i feromonových odparníků umístěných v plastových lapačích, do kterých kůrovci nalétávají a jsou následně hubeni.

Jak jsem již uvedl, hlavním předpokladem udržení kůrovce v základním stavu je celoroční vyhledávání napadených stromů a jejich včasná likvidace, což se na naší lesní správě provádí. Problém bývá s některými soukromými vlastníky, kteří na naši výzvu ke zpracování buď nereagují, nebo s velkým zpožděním, což vede k poškození lesa i u sousedních vlastníků, kteří o svůj les pečují.

Dalším problémem při zakládání smíšených lesních porostů jsou škody okusem terminálních výhonů, které způsobuje zvěř. U lesních dřevin, které jsou v porostech méně zastoupeny (tj. jedle a buk), používáme při obnově porostů nejčastěji ochranu sazenic oplocováním lesnickým pletivem, případně dřevěnými oplocenkami. U méně atraktivních dřevin se používá nátěr terminálních výhonů

nejedovatými repelenty. Ohryz a loupání kůry v našich podmínkách nejčastěji způsobuje jelení zvěř. Poškozené místo se pak stává vstupní branou pro dřevokazné houby a následně pak hniloby kmene. Tyto hniloby snižují kvalitu dřeva v následujících letech, ale také snížení stability porostů, které se následně hlavně při mokřem, těžkém sněhu lámou v okolí poškozeného místa.

Ze živočišných škůdců je nutné se též chránit před žírem klikoroha borového. Jedná se o brouka z čeledi nosatcovitých, jehož tělo se zdá být pancéřované. Tento brouk škodí okusováním kůry v krčcích jehličnatých sazenic a při silném žíru sazenice hyne. Bráníme se proti němu tím, že krčky sazenic jsou v lesní školce před odvozem do lesa ošetřeny schválenými chemickými přípravky. V případě dalšího žíru již zasazených sazenic je nutné jednotlivé sazenice znovu chemicky ošetřit.

Pro zdárné odrůstání nově vysazeného porostu je nezbytné sledovat vývoj bylinného a křovinného patra (tzv. buřeně) na pasekách. V případě, že tyto rostliny utlačují sazenice, je nutné přistoupit k takzvané ochraně kultur proti buřeni. Jedná se o uvolnění sazenic ožnutím v ploškách, nebo použitím chemických přípravků proti buřeni. Vlivu buřeně se snažíme zabránit tím, že se v co nevyšší míře snažíme využít tzv. přirozenou obnovu. Jedná se o využití schopnosti lesních porostů samovolně se obnovovat – pod starým porostem narůstá z jeho semen nová generace mladých stromků. Tento způsob však vyžaduje značný lesnický cit a zkušenost. V našich podmínkách dosahujeme kolem 50 % přirozené obnovy – to znamená, že asi polovina nových porostů je založena uměle a polovina vznikla přirozeně.

Lapáky na lýkožrouta smrkového

Polom z lokální bouřky z 10. 07. 2011

Dalším důležitým škodlivým činitelem jsou bořivé větry, sníh a námraza. Proti těmto přírodním vlivům se bráníme zakládáním smíšených porostů a jejich včasnou výchovou. Výchova porostů je nejdůležitější v době do čtyřiceti let jejich věku. Cílem prořezávek a prvních probírek je dosažení hlubokých korun hlavně u smrkových porostů. Toho se dosáhne vyřezáváním nadbytečných, hlavně nemocných a netvárných jedinců a tím i uvolnění jedinců, kteří budou tvořit následný porost.

V letošním roce naštěstí nedošlo k žádné výraznější kalamitě způsobené přírodními živly. Pouze lokální bouřka dne 10. července způsobila asi 200 m³ zlomů a vývrátů v okolí Pece.

Jako význačný škodlivý činitel se letos na jaře projevil pozdní mráz. Hlavní příčinou bylo prudké oteplení o Velikonocích, kdy došlo k předčasnému rašení v podstatě u všech dřevin. Mladé, křehké letorosty a listy potom následně spálil pozdní poměrně silný mráz. To nakonec poznali všichni zahrádkáři hlavně na úrodě právě kvetoucích stromů.

Když už jsem uvedl nejdůležitější škodlivé činitele na Lesní správě Domažlice, nesmím opomenout ten živočišný druh, který své jméno nosí neoprávněně a to je člověk myslící (nebo rozumný) – *Homo sapiens*. Pokud se někdo jmenuje lýkožrout smrkový, je nám jasné, že požírá lýko smrků. To má od přírody dáno a pro naši činnost se stal škodlivým tvorem, se kterým se musíme naučit dělit se o přírodu. Ale člověk, který má ve svém druhovém jménu něco o myšlení nebo rozumu, by se měl v lese chovat úplně jinak. Neustálý nárůst černých skládek v lese, i když ve všech obcích jsou umístěny nádoby na odpad a to většinou tříděný, o moc velkém rozumu nesvědčí. Poházené odpadky při turistických stezkách a u turistických odpočívadel nesvědčí o touze některých návštěvníků využívat les k rekreaci a relaxaci. Vyřezávání vánočních stromků a to i jedlí v draze budovaných oplocenkách někdy i celoplošně nesvědčí o úctě návštěvníků k lesu, o jízdě na terénních motorkách a čtyřkolkách v lesních porostech ani nemluvě.

Slušní návštěvníci jsou v lese vždy vítáni, ale je třeba si uvědomit, že les slouží i potřebám mnoha živočichů a rostlin. Chránit les před škodlivými vlivy vyžaduje překvapivě malé úsilí, když si člověk lesa bude vážit a chovat se k němu jako k přírodnímu pokladu, kterým také skutečně je.

Jaromír Kugel

Jarní kolo fotografické soutěže

Posledním, jarním kolem se završila soutěž "Rok v lese".

V počtu příspěvků se nedalo toto kolo sice srovnat například s kolem podzimním, ale to neznamená, že by nebylo z čeho vybírat. Nebudeme tedy dlouho napínat, fotoaparáty vyhrávají:

- Petr Kouba, Košice (kategorie **Zvířata v lese**)
- Lukáš Vítek, Načeradec (kategorie **Náladová fotografie**)
- Karel Beneš, Přeštice (kategorie **Les a turistika**)

Opět se ve [fotogalerii](#) můžete seznámit i s dalšími zajímavými příspěvky.

Všem soutěžícím děkujeme za účast a budeme se snažit pro všechny čtenáře do budoucna připravit nejen další soutěž, ale také nějaký článek o fotografování v přírodě a to v ideálním případě právě od některého z našich úspěšných soutěžících.

Vítězné fotografie:

Zvířata v lese - Petr Kouba, Košice (*strnad*)

Náladová fotografie - Lukáš Vítek, Načeradec v (*Olšina*)

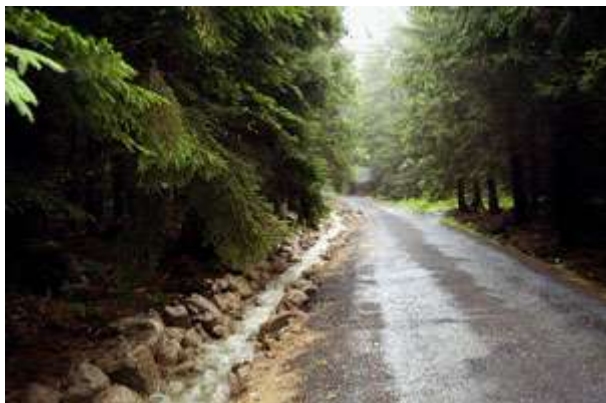

Les a turistika - Karel Beneš, Přeštice (*turisté-u-hradu*)

Frýdlantsko - rok od povodní

Již rok uplynul od ničivých povodní, které postihly Liberecký kraj a především Frýdlantsko. Závěr letošního července nám svou velkou vodou tyto tragické události důrazně připomenul, naštěstí tentokrát bez výraznějších škod.

Přesto, že bylo již odvedeno velké množství práce, škody způsobené v loňském roce si žádají ještě další čas. Státní podnik Lesy České republiky investoval do oprav desítky milionů korun a zároveň velké množství energie svých pracovníků.

Pokud budeme projíždět místy, které srpnová povodeň roku 2010 mohutně zasáhla, uvidíme již sice opravené domy, mosty a silnice, ale i velké

množství práce, která na majitele pozemků, budov a silnic teprve čeká. Bylo investováno mnoho finančních prostředků a další významné akce ještě čekají na realizaci.

V lesích, které obhospodařuje Lesní správa Frýdlant, likvidace škod začala v první možné chvíli a na odstraňování škod se průběžně intenzivně pracuje.

Způsobená škoda na majetku Lesů ČR ve Frýdlantském výběžku byla vyčíslena na cca 55 milionů korun. Došlo především k poškození povrchů cest, mostků, propustí, příkopů a v určitých oblastech i k zanesení lesních porostů odpadem různého druhu, který voda spláchla při své ničivé cestě z měst a vesnic. V loňském roce bylo již proinvestováno do nutných oprav, zpřístupnění a sanací nejvíce poškozených míst 24 mil. Kč. Pro letošní rok se počítá s finančními prostředky ve výši více než 30 milionů korun. Tato částka by měla zhruba pokrýt celkovou sanaci škod, i když na mnoha místech v lesích zůstanou stopy po velké vodě patrné ještě několik let. Mezi nejvýraznější poškození v Jizerských horách patří bezesporu sesuvy na Smědavské hoře, jinak řečeno mury. Okolo sanace těchto sesuvů proběhla i odborná diskuse. Jedním ze závěrů bylo především zajistit v co nejkratší době bezpečnost dopravy na smědavské silnici. Na rybníku „Zátiší“, který je v majetku Lesů ČR, došlo k protržení hráze a z tohoto důvodu zůstává tento rybník v letošním roce bez vodní hladiny a v současné době se intenzivně pracuje na jeho opravě.

Letošní rok je tak více než kdy jindy náročný pro pověřené technické pracovníky a vyžaduje jejich maximální pracovní nasazení. Opravy cest, mostků a dalších prvků lesní infrastruktury nespočívají jen ve spolupráci se samotnou stavební firmou, která samotnou realizaci provádí. Kolem každé jednotlivé akce se vždy roztáčí kolotoč administrativních prací: zpracování projektu, zajištění stavebního povolení, vyhlášení a zajištění výběrového řízení atd. V tuto chvíli se zdárné dokončení díla a viditelný výsledek zdá ještě hodně daleko.

Při opravách povodňových škod byla uplatněna i spolupráce jednotlivých organizačních jednotek v rámci Lesů ČR. Na Frýdlantsku působila a výrazně napomohla při likvidaci toho nejhoršího i skupina pracovníků z Lesního závodu Boubín se svou mechanizací. Zároveň na Lesním závodě Boubín

proběhla i finanční sbírka na pomoc postiženým povodní. Vybrané finanční prostředky byly v podobě nových domácích spotřebičů rozděleny mezi poškozené zaměstnance LČR. Za tuto pomoc jim patří jistě velký dík.

V posledních letech dochází v naší republice k větším či menším povodním celkem často. Státní podnik tak každoročně vynakládá finanční prostředky v řádu stovek milionů korun jak na sanaci povodňových škod, tak i na opatření preventivního charakteru.

Přírodní rezervace Sněžná kotlina

Na příkrých jihovýchodních svazích Červené hory (1 322 m n. m.), jedné z „tisícovek“ Hrubého Jeseníku, se nachází Přírodní rezervace Sněžná kotlina. Rozkládá se na pozemcích ve správě Lesů České republiky, s. p., Lesní správy Jeseník, v Chráněné krajinné oblasti Jeseníky, cca 4 km od obce Bělá pod Pradědem.

Území rezervace Sněžná kotlina je karovitým údolím, jehož dnešní podobu utvářela eroze svahových ledovců, mrazové zvětrávání a posun svrchních půdních horizontů po zmrzlém povrchu. I dnes se v místních stržích drží sníh až do pozdního jara, odtud pochází název **Sněžná kotlina**.

Přírodní rezervace Sněžná kotlina byla vyhlášena 1. června 1998 na území o rozloze 104 ha. Nadmořská výška rezervace se

pohybuje v rozmezí 980 až 1320 m. Důvodem jejího vyhlášení je ochrana ekosystému horských strží.

Sněžná kotlina je rovněž významná botanická lokalita.

V zimním období se ve Sněžné kotlině ukládá velké množství sněhu, který svým posunem a plazením po strmých svazích (lavinové území) narušuje vegetační kryt, půdní povrch a skalní podloží, čímž na některých místech znemožňuje nástup lesa. Zajímavá je vegetace pramenišť a strží, kde roste hořec tečkovaný a v nejbohatší populaci v celých Jeseníkách kapradina žebrovice různolistá. Z dalších významných druhů zde rostou např. violka žlutá sudetská, violka dvoukvětá, sasanka narcisokvětá, plavuník alpský, oměj šalamounek.

Na podzim roku 2009 postihla Přírodní rezervaci Sněžná kotlina větrná kalamita, při které bylo poškozeno přes 400 stromů soustředěných na malé ploše. V případě nezpracování tohoto poměrně velkého množství pro kůrovce atraktivního dříví, by hrozilo napadení okolních stojících zdravých stromů a mohl by to být začátek kůrovcové kalamity, jak ji známe například ze Šumavy. Po počátečních komplikacích a nepochopení vážnosti situace ze strany orgánu ochrany přírody se s pomocí státní správy lesů toto dříví podařilo těžebně zpracovat a asanovat proti kůrovcům. Ošetřené dříví zůstalo v lese. V současné době je díky provedeným opatřením situace ve Sněžné kotlině stabilizována a pro monitorování výskytu kůrovců je v rezervaci umístěno dostatek obranných a kontrolních opatření, tak zvaných feromonových lapačů.

Jak se k rezervaci dostanete? Pokud se vydáte k rezervaci autem, pak nesnadnější cesta je z Červenohorského sedla, kde můžete pohodlně zaparkovat. Odtud je Sněžná kotlina vzdálena jen cca 2,5 km po celoročně volně přístupné hřebenové červené turistické stezce. V lokalitě nazvané Bílý sloup odbočuje z této turistické trasy žlutá značka, která vede po hranici rezervace a přes vrchol Červené hory. V zimě může být stezka uzavřena z důvodu nebezpečí výskytu lavin. Nedaleko vrcholu Červené hory se nachází rozcestník U kamenného okna, kde se otevírá nádherná vyhlídka směrem do údolí říčky Bělé. Nejbližší autobusová zastávka se nachází na trase Šumperk – Jeseník také na Červenohorském sedle a nejbližší vlaková zastávka je v Koutech nad Desnou, což je okolo 8 km.

Ing. Jiří Pňáček, Ph.D.

Historie hospodaření na revíru Senožaty

Revír Senožaty se nachází v oblasti Lesní správy Ledeč nad Sázavou západně až severozápadně od města Humpolec. Revírem protéká mezi prudkými zalesněnými svahy řeka Želivka. Většinu majetku historicky vlastnil velkostatek Želiv, který patřil klášteru řádu premonstrátů.

Počátky umělého zalesňování spadají do doby kolem roku 1785-1791. Počátkem 19. století byla praxe taková, že přirozeným náletem se zmlazovala jedle a buk, částečně i smrk. Uměle se zalesňoval modřín, borovice a smrk. Pro umělou obnovu se používala převážně sje. Těžební postup byl doporučován převážně od severu k jihu a šířka holé seče neměla překročit 100 kroků. Šířka holé seče a směr obnovy byl

doporučován z důvodu přirozené obnovy. Semena byla jižním a západním větrem lépe rozšiřována a dolet těchto semen byl dostatečný do vzdálenosti 100 kroků. Přesto bylo doporučováno vytěžené paseky osít semenem z důvodu rovnoměrného zmlazení. Zalesňovalo se převážně sje. Mezi řádky se měla sít bříza pro zastínění a v příhodné době se odstranit. Na prudkých svazích byla doporučována sadba z toho důvodu, že semeno bylo často odplavováno. Sazenice pro umělou obnovu byly získávány z náletů. Školky byly doporučovány pouze pro některé druhy stromů (dub,javor,lípa,akát,jasan). Koncem 40. let 19. století se upouští od pěstování borovice a nadále se zalesňuje výlučně smrkem. Vylepšování se provádělo převážně sadbou. Od roku 1870 začala sadba převažovat.

Zařizovací elaborát z roku 1904 doporučoval těžební směr obecně od severovýchodu k jihozápadu. Hospodařit se mělo holou sečí. Byla zavedena hospodářská skupina výlučného hospodaření (dnešní les ochranný), do níž byly zařazeny příkré skalnaté stráně kolem Želivky, kde se mělo těžit dle potřeby buď v úzkých pruzích, nebo výběrem dospělejších stromů. K vypěstování kvalitních sazenic se v blízkosti holin zřizovaly lesní školky (semeniště), které se měly po jednom nebo dvojím vypěstování sadby přeložit jinam. Na majetku byl zaveden dvouletý pasečný klid. V roce 1914 bylo v oblasti

Senožat navrhováno zalesnění v počtu 6 500-6 900ks sazenic na 1ha, v oblasti Kletečná 10 000ka sazenic/1ha.

Nové nařízení vypracované v letech 1935-1937 požadovalo nadále hospodařit úzkými pasekami a jen případ od případu se mělo hospodařit výběrně. V některých případech však stále převažovala přirozená obnova lesa. V umělé obnově se začal vysazovat smrk v počtu 10 000ks/ha. Potřebné semeno pro obnovu lesa měli sbírat myslivci a hajní, případně nádeníci za mzdu. Do poloviny 19. století převládalo semeno vlastní, později bylo nakupováno z luštíren a původ tohoto osiva není známý.

Z činitelů poškozujících kultury jsou uváděny suchá a horká léta a dále pozdní mrazy škodící na buku a jedli. Kolem roku 1919 trpěly kultury v oblasti Kletečné václavkou. Z hmyzích škůdců působil značné škody klikoroh. V polovině 19. století bylo nařizováno vyžínat v kulturách trávu (v plnosíjích vytrhávat), protože utlačuje smrk a v zimě se pod ní zdržují myši a škodí kulturám. Ještě počátkem 20. století vznikaly škody pastvou dobytka, neboť lesním zřízencům byla pastva v pasekách povolována. Značné škody vznikaly též hrabáním steliva. Do roku 1878 prodej steliva tvořil část příjmů z lesa, po tomto roce bylo hrabání zakázáno, ale krádeže steliva trvaly až do 20. století.

Jaromír Cihlář

Realizace akcí z programu Programu 2000 v podmínkách Lesní správy Žatec

Program 2000 položil základ k zajištění veřejného zájmu v lesích nad míru stanovenou lesním zákonem. V rámci tohoto programu jsou z rozpočtu Lesů České republiky, s. p., financovány akce v oblastech péče o vodní zdroje, budování a údržby studánek, pramenů a pramenišť, obnovy stezek pro

pěší a cykloturistiku, budování a péče o objekty sloužící k odpočinku veřejnosti, péče o drobné kulturní památky, budování a údržba informačních panelů a směrnic, naučných stezek a v neposlední řadě i péče o biodiverzity.

Do tohoto projektu je zapojena i Lesní správa Žatec. Zajišťuje v rámci investiční činnosti převážně budování odpočinkových míst pro veřejnost. Tyto stavby jsou budovány v turisticky

zajímavých a hojně navštěvovaných lokalitách. Odpočinková místa ve stylu horských krytých lavic a altány jsou budovány hlavně ze dřeva a jsou citlivě umísťovány do terénu tak, aby nepůsobily rušivým dojmem na okolní krajinu. Odpočinková místa jsou umísťována hlavně v sousedství značených turistických tras nebo u pamětihodností, které se nacházejí na pozemcích s právem hospodařit LČR. V období posledních pěti let byla na území spravovaném Lesní správou Žatec vybudována celá řada zařízení tohoto typu. Za zmínku stojí vyhlídkový altán na Zámecké stezce u obce Bílenec, vyhlídkový altán u Kounovských kamenných řad u obce Domoušice a na poutním místě u Svatého Vojtěcha u

obce Kounov byl vybudován celý komplex staveb sloužících k odpočinku veřejnosti doplněný o doprovodnou zeleň, která atmosféru celého místa dotváří.

Na Kružíně nedaleko Města Vroutek na Podbořansku byla postavena studánka Pod kružínským platem. Stavbou studánky, citlivě umístěné do lesního porostu, jsme podchytili pramen, který jistě osvěží nejednoho turistu nebo houbaře. I když se nejedná o pitnou vodu, určitě přijde vhod příjemné osvěžení v horkých letních měsících. Stavba nové studánky byla v roce 2010 realizována i u obce Velká Černoc.

Ještě v letošním roce má Lesní správa Žatec v plánu výstavbu odpočinkového altánu u zříceniny hradu Pravda. Nový odpočinkový altán v lesním komplexu nad obcí Pnětluky tak doplní komplex staveb sestávající z nově zrekonstruované vstupní lávky do areálu zříceniny hradu, dvou informačních tabulí vypovídajících o historii hradu a horské kryté lavice na této turisticky hojně navštěvované významné kulturní památce.

Neinvestiční finanční prostředky určené na tento program jsou účelně využívány na opravy a údržby již stávajících zařízení. Aby stavby plnily svoji funkci a jejich užívání bylo bezpečné, je nutné provádět pravidelné údržby. Rozsah a způsob údržby jednotlivých staveb a zařízení se liší od stupně jejich stáří nebo opotřebení. Bohužel jsme nuceni opravovat i poškození způsobená vandaly. U některých staveb postačí obnovit povrchový nátěr nebo výměnu poškozené části, ale jsou i stavby, jejichž oprava je nákladnější a dosahuje částek i v řádu desetitisíců korun. Jako zajímavé akce lze uvést například opravu kapličky u obce Petrohrad, která byla v havarijním stavu a aby byl zachován původní ráz stavby, byla oprava prováděna podle dochované dobové fotografie, kterou dohledali zaměstnanci Lesní správy Žatec ve spolupráci s představiteli obce Petrohrad a s místními pamětníky.

Zmínku si zaslouží i oprava barokní sochy svatého Jana Nepomuckého u obce Petrohrad. Na pískovec, z kterého je socha zhotovena, zapůsobil zub času natolik, že začalo docházet k odrolu vrchních vrstev. Značně poškozený byl i podstavec sochy. Socha byla podrobena důkladnému odbornému průzkumu, materiál, z kterého je zhotovena byl povrchově zpevněn a byly domodelovány a doplněny poškozené detaily. Při průzkumu byly zjištěny také stopy původních barev. I ty byly v rámci restaurování obnoveny. Opravena byla i lávka na Vrchu Všech Svatých nad obcí Petrohrad a již zmíněná lávka na zřícenině hradu Pravda.

Na Žatecku se letos dočká kompletní opravy i turistický přístřešek na Tuchořických rovinách nedaleko obce Třeskonice a Studánka pod Kružínským platem u obce Skytaly na Podbořansku. Jako každoročně organizuje Lesní správa Žatec akci v rámci potlačení invazních druhů rostlin, které se nachází na několika lokalitách naší lesní správy. Jedná se o bolševník velkolepý a křídlatku japonskou. Likvidace se provádí opakovaným chemickým postřikem totálním herbicidem schváleným pro používání v lesním hospodářství.

Co uvést závěrem? Jsme rádi, když se setkáváme s kladným ohlasem lidí a zjistíme, že stavby a zařízení námi budovaná jsou smysluplná a jsou návštěvníky lesa využívány. Vždyť je příjemné si na hezkém klidném místě odpočinout a načerpat nové síly. Proto až vyrazíte na výšlap, na houby nebo jen na procházku do lesa a narazíte na některé z těchto zařízení, neváhejte je využít. Jsou budovány pro Vás a Vy jste srdečně zváni!

Ing. František Havlíček

Třetí „Den Českého lesa“

V sobotu 18. 06. 2011 proběhla akce Den Českého lesa jako další část dlouhodobého projektu spolupráce Lesů ČR, LS Přimda a AOPK, SCHKO Český les na rozvoji podpory celospolečenských funkcí lesa v CHKO Český les a zájmu veřejnosti o Český les.

Cílem bylo představit veřejnosti další lokalitu Českého lesa - obtížně dostupnou, avšak s možností individuální pěší, cyklo a ski turistiky. Lokalita Zlatý potok je bývalou, dnes zaniklou vesnicí s dlouhodobou a bohatou minulostí a zajímavým okolím z přírodovědného i historického hlediska, v současnosti lesnický využívanou.

Na programu byl Den s Lesy ČR, v rámci kterého proběhly znalostní i dovednostní soutěže pro děti (překážková dráha, řezání a štípání dříví, ...). Děti se v rámci lesní pedagogiky mohly seznámit s principy ochrany přírody, lesního hospodářství, myslivosti, zábavnou formou se blíže seznámily s problematikou kůrovce, dřevem a listy jednotlivých dřevin. Svým výkladem a ukázkou dětem i dospělým přiblížil jeden z našich revírníků- sokolník život a výcvik orla skalního, kterého si děti mohli prohlédnout, pohladit a odvážnější i podržet na ruce. K poslechu zatroubili lovecké zvěřky a signály Trubači z Rozvadova, k dobré pohodě zahrála country skupina Pudeto, která tak stylově dokreslila atmosféru rýžování zlata na Zlatém potoce.

Rýžování proběhlo v režii Hornicko historického spolku Planá, který svými geology zajistil přednášku o historii dobývání zlata zde i v širším okolí, předvedl jednotlivé historické i současné techniky rýžování zlata a zorganizoval soutěž v rýžování zlata dle mezinárodních pravidel současného sportovního rýžování. Dále bylo představeno historické získávání dehtu jako základu pro kolomaz pomocí tzv. smolného kamene, experimentálně zde člen HH spolku předvedl výrobu dehtu tímto dávným způsobem, experiment se podařil, bylo získáno cca 0,8 litru čistého dehtu. O historii lokality a širšího okolí pohovořil spisovatel a badatel Zdeněk Procházka.

Své divadelní představení na téma vzniku osady Zlatý potok s velikým úspěchem sehrál divadelní spolek Tachovští Komedyjanti. Průběžně běžely dílny ručních prací, kde si malí i velcí zájemci mohli vlastnoručně vyzkoušet pletení z proutí, filcování vlny, výrobu ručního papíru a práci s hlinou. Celý program byl moderován plzeňskou herečkou a novinářkou Markétou Čekanovou.

Doprava účastníků byla zajištěna kyvadlovou autobusovou přepravou mezi místem konání a odstavným parkovištěm, neboť lokalita je pro individuální příjezd motorových vozidel nepřístupná. Řada účastníků však dorazila pěšky nebo na kolech. Občerstvení zajistil Ski klub a f.Holát.

Akce se zúčastnilo na 400 lidí, tuto účast vzhledem k deštivému počasí a komplikaci s přístupností považujeme za veliký úspěch. Kladné ohlasy nám dávají chuť a energii do dalších podobných akcí.

Organizátory byly LS Přimda a SCHKO Český les, dále se na přípravě a realizaci programu podílely Kolowratovy lesy, SVOL, Plánské lesy, Hornicko historický spolek Planá, ČSOP Sylva Lunae, Ski klub Zlatý potok, Muzeum Českého lesa Tachov a i další subjekty, které jsou s Českým lesem spojeny.

*Ing. Václav Lidický,
lesní správce*

U Buchlova otevřeli vylepšenou naučnou stezku, prvními návštěvníky byli školáci

Slavnostní otevření nově dobudované naučné stezky uspořádala Lesní správa Buchlovice 27. června tak, aby si ji ještě před začátkem prázdnin mohlo prohlédnout 260 dětí ze dvou místních základních škol a jedné školy mateřské. Děti přivítali nejen představitelé státního podniku Lesy České republiky, ale také představitelé místní samosprávy.

„Lesnickou naučnou stezku okolo Buchlova jsme začali na Lesní správě Buchlovice budovat v rámci PROGRAMU 2000 už v říjnu loňského roku,“ uvedl celou akci Martin Pavlíček, ředitel KŘ Zlín LČR. „Do konce roku 2010 pak bylo zhotoveno a nainstalováno 11 informačních tabulí a od Čertova sedla ke Křížovým sklepům byla zbudována asi stopadesátimetrová, kamenná část stezky s vydlážděnými

svodnicemi. V roce 2011 pak přibýlo u informačních tabulí 7 nových zastřešených lavic a 10 velkých lavic nezastřešených u kaple svaté Barbory na vrchu Modla. Dokončeny byly 20. června 2011,“ dodal lesní správce Zdeněk Zálešák.

Pak už se mohli malí i velcí školáci vypravit na trasu zhruba tříkilometrové naučné stezky kolem hradu Buchlova a přírodní památky Barborka. Z úst svých lesnických průvodců i prostřednictvím tabulí na

jednotlivých zastaveních se dozvěděli zajímavosti o zdejší přírodě, krajině a její historii i některé podrobnosti o péči o les. V závěru pak děti čekalo zasloužené občerstvení.

Celkové náklady na zbudování Lesnické naučné stezky okolo Buchlova dosáhly prozatím částky 550 tisíc korun. Výhledově by měla být stezka ještě rozšířena tak, aby byla atraktivní i pro menší návštěvníky lesa a mohli ji využívat pro své aktivity i lesní pedagogové. Stezku by postupně měly doplnit například dvě vyhlídkové terasy, dřevěné plastiky lesní zvěře nebo dřevěná zvonkohra.

Přehled témat jednotlivých informačních tabulí NS Okolo Buchlova:

- **Úvod a uvítání**
- **Lesní správa Buchlovice** – působí v oblasti pohoří Chřiby, lidově nazývaném Buchlovské hory, spravuje zhruba 15 tisíc hektarů lesních porostů. Zasahuje na území bývalých okresů Kyjov, Uherské Hradiště, Otrokovice a Kroměříž. Na tabuli č. 2 jsou dále stručně představeny geologické, pedologické, klimatické a hydrologické poměry dané oblasti.
- **Zrození lesa** – Tabule č. 3 pojednává o tom, jakým způsobem se sbírají semena stromů pro 8 lesních školek zdejší lesní správy, jakou službu plní Semenný sad Vršava, genové základny Buchlov a Cimburk, jaká část vzešlých semen má šanci stát se výsadbyschopnými sazenicemi apod.
- **Obnova lesa** – Tabule č. 4 srovnává přednosti a nedostatky dvou možných způsobů obnovy lesa – umělého zalesňování a přirozené obnovy. Lesní správa Buchlovice od svého vzniku (v roce 1992) každoročně obnovuje umělým zalesněním asi 90 ha lesních porostů, a to ze 65 listnatými sazenicemi a jedlí. Dalších asi 30 ha je tu obnovováno přirozenou obnovou.
- **Skladba lesa** – Na této tabuli si můžete prohlédnout větvičky nejhojněji zastoupených druhů stromů, včetně listů, květů a plodů. V textu se pak dozvíte, že v Chřibech převažují se svým 65-ti procentním zastoupením listnáče (buky, duby, habry) nad jehličnany (od původní borovice přes dobře domestikovaný modřín až po problematický smrk).
- **Pěstování lesa** – Na této tabuli se můžete seznámit s vývojovými fázemi stromků od sazeniček přes kulturu a mlazinu až po výchovu ke stabilním lesním porostům. Dozvíte se, jak je potřeba o jednotlivé vývojové fáze stromků pečovat a jak je ochraňovat. Dozvíte se také, co je to buřň, okus, prořezávka, probírka apod.
- **Těžební činnost** – Tabule č. 7 přibližuje historický vývoj těžby dříví v oblasti Chřibů, danou potřebou této suroviny zejména pro sklářský a nábytkářský průmysl (TON, lepené překližky DYAS...). Popisuje také postup při těžbě v současnosti – od očíslování vybraných stromů, přes použité stroje a nástroje až po cestu k odběrateli.
- **Ochrana přírody** – Z Tabule č. 8 se můžete dozvědět o systému i jednotlivých typech ochrany přírody a o soustavě Natura. V Chřibech se jedná o jednotlivé biologické druhy a stromy, zastoupeny jsou také přírodní i „původně lidské“ výtvoř, ze zvláště chráněných území zejména přírodní rezervace a přírodní památky. Zmíněn je také přírodní park Chřiby
- **Lesní majetek** – Lesníci se kromě všeho živého v lese musí starat také o cesty, hájovny, nejruznější přístřešky, sklepy na sazenice (tzv. sněžné jámy), studánky, pomníčky apod.

Tabule č. 9 nabízí shrnutí toho, jak k těmto účelům slouží Program 2000 a do jakých konkrétních projektů LS Buchlovice investovala – do konce roku 2010 to bylo více než 4,5 mil. korun.

- **Myslivost** - Základní informace o 16 zdejších honitbách s průměrnou výměrou kolem 1000 hektarů a charakteristika zvěře jelení, srnčí, černé i dančí. Nastínění problémů s neukázněnými turisty a zejména pytláky.
- **Čertovo sedlo** – Pověst o černém rytíři, který si kdysi ve středověku postavil na zdejší kopci Modla (Barborka) hrádek, kde pak sváděl a zabíjel nevinná děvčata.

Revitalizace Bačetínského potoka

Bačetínský potok je drobný vodní tok, který pramení nad obcí Bačetín. Odtud pokračuje západním směrem až k obci Křovice, kde se vlévá do Brtevského potoka. V rámci koncepce přírodě blízkých protipovodňových opatření s vazbou na revitalizaci hydromorfologického stavu vod LČR, s. p., realizovaly na tomto potoce v letech 2009-2010 revitalizaci. Ta napravuje v minulosti nevhodně provedené úpravy toku a jeho charakter vrací do původního, přírodě blízkého stavu s cílem obnovy přirozené funkce vodního ekosystému.

Celkové náklady stavby činily 6,4 mil. Kč, ze zdrojů státního podniku 1,4 mil. Kč a dotace Evropskou unie byla 5 mil. Kč (vše bez DPH).

Zájmová část Bačetínského potoka byla počátkem 70. let minulého století upravena melioračními betonovými tvárniciemi. Byl zde i nefunkční rybník. Opevnění potoka bylo z velké části porušené. Navrhovaná opatření byla rozdělena na vlastní vytvoření nového mělkého

meandrujícího koryta a na nové vodní plochy navržené ve vhodných profilech.

Trasa nového koryta je položena do širokého pásu nivy v průměrné šířce 25,0 m. V tomto pásu je řešeno jak nové koryto Bačetínského potoka, tak i boční mokřady. Bylo zde vytvořeno celkem 10 mokřadů nepravidelného tvaru. Mokřady jsou napájeny protisměrnými náhony.

Trasa nového koryta toku respektuje bývalou trasu Bačetínského potoka a nejnižší niveletu stávajícího terénu v nivě. Nové koryto bylo stabilizováno příčnými objekty – skluzy, které plní i funkci výškového rozčlenění nivelety a rozdělovacího objektu pro napouštění nových mokřadů. V zájmovém území byly též zrealizovány tři vodní nádrže se zemní hrází.

Na základě stavu krajiny a nutnosti fixace nového koryta Bačetínského potoka, jeho příčných objektů, objektů mokřadů a fixace hranice revitalizované nivy bylo nutno založit břehový doprovodný porost.

Všechna tato opatření provedená na Bačetínském potoce posloužila k:

- nápravě nevhodně provedených úprav a obnově přirozené funkce vodního ekosystému
- zvýšení retenčních schopností krajiny
- zvýšení samočisticí schopnosti potoka
- zvýšení stability vodního režimu snižováním rozdílů extrémních průtoků
- nápravě velkoplošného odvodnění a nevhodného hospodaření na půdě

Ing. Jiří Vogel

Vyhodnocení výtvarné soutěže "Přírodu maluj, pastelkou čaruj" vyhlášené u příležitosti oslav Mezinárodního roku lesa

Dnem 27. 6. 2011 skončila výtvarná soutěž, do které se zapojilo celkem 80 vzdělávacích školských zařízení s překvapivým počtem přes 600 kusů výtvarných děl.

Tématu soutěže „Jak budou lesy vypadat za 50 let“ se účastníci zhostili na jedničku a pro porotu nebylo vůbec lehké vybrat ty nejlepší. Nechyběly různé techniky provedení jako koláže, použití pastelových, temperových a vodových barev, pastelek, voskovek, papírových skládaček, přírodních materiálů, skládaček v podobě leporel, barevných papírů a jiných materiálů.

Převážná většina obrázků vyjadřovala smutný pohled autorů na lesy v budoucnosti. Například zobrazovala na vykácený les, les plný odpadků. Avšak mezi těmito díly nechyběli ani autoři s pozitivním náhledem na zadané téma. Někteří uvedli, že les bude i nadále místem pro relaxaci a odpočinek, bude domovem zvířat, čistý a krásně provoněný jehličím. Pevně věříme, že s kladným přístupem veškeré lidské civilizace budou lesy za 50 let i nadále zeleným pokladem naší planety Země s hojným zastoupením veškeré fauny a flóry.

Ještě jednou děkujeme všem zúčastněným za jejich překrásná díla a těšíme se na účast v dalších soutěžích. Níže uvedeným výhercům gratulujeme a zasíláme věcné ceny.

[Nejmladší účastnice soutěže](#) – 2 roky a 3 měsíce, Adélka Strnadová, Chlumec nad Cidlinou

Kategorie do 6 let - MŠ

- [místo](#) - Vanesa Hájková a Natálie Mychajlyšeja, MŠ Doubravník
- [místo](#) - Matouš Zástěra, MŠ Praha 2
- [místo](#) - Michaela Tomaníková, MŠ Chrást'any

Kategorie 6-10 let

- [místo](#) - „Les plný života“, - Vojtěch Veit a Barbora Luzarová, ZŠ a MŠ speciální, Ústí nad Orlicí
- [místo](#) - „Leporelo“ - Natálie Jandová, Kateřina Hösslová, Barbora Pojarová, Terezie Schläferová, Petra Hanusová, Jiří Harvalík, Anna Kvapilíková, Jiří Svoboda, ZŠ Nýřany ŠD
- [místo](#) - „Les opět žije, je vyšlechtěn nový strom – odolný vichřicím a kůrovci“ - Ondřej Adamec, ZŠ 5. května Rožnov p. Radhoštěm

Kategorie 11-15 let

- [místo](#) – Tereza Knejpová, ZŠ Černožice
- [místo](#) - „Lesy před a po 50 letech“, - Nikola Chytilová, Cyrilometodějské gymnázium Prostějov
- [místo](#) - „Buď a nebo“ - Lucie Slepčíková, Sára Pástorová, Tereza Darvašová, ZŠ speciální a ZŠ praktická Chodov

Kategorie 16 a více let

- [místo](#) – Jakub Oulehla, Cyrilometodějské gymnázium Prostějov
- [místo](#) - „Matka příroda“ - Věra Dupynová, Násedlovice
- [místo](#) – Sára Křížková – Obchodní akademie Ostrava-Poruba

Kategorie 6-10 let ZUŠ

- [místo](#) - „Kouzelný les“ - Iva Dušková, ZUŠ Uničov
- [místo](#) - „Les bude místem pro odpočinek“ - Ondřej Sterly, ZUŠ Plzeň
- [místo](#) - „Les musí být domovem pro zvířátka“ - Zuzana Stejskalová, ZUŠ Plzeň

Kategorie 11-15 let ZUŠ

- [místo](#) - „Únos lesa“ - Františka Orságová, ZUŠ Uničov
- [místo](#) - „Les je stále domovem zvířat“ - Vojtěch Štajer, ZUŠ Plzeň
- [místo](#) - „Les za 50 let“ - Kristýna Menšíková, VO ZUŠ Šumperk

Kategorie 16 a více let ZUŠ

- [1.místo](#) - „Jak to bývalo“ - Čeněk Škarda, ZUŠ Uničov
- [2.místo](#) - „Les je plícemi života“ - Jana Esterlová, ZUŠ Plzeň
- [3.místo](#) - „Les za 50 let“ - Tereza Černá, VO ZUŠ Šumperk

Vyhodnocení vědomostní soutěže Lesníkův kvíz I.

Stejným dnem bylo zakončeno první kolo vědomostní soutěže, ve které nikdo ze zúčastněných nedosáhl plného počtu 50 bodů, a tedy neodpověděl správně na všechny otázky obsažené v kvízu. Nejobtížnější byly dle vyhodnocených kvízů otázky z oblasti všeobecného lesnictví a odborných pojmů, kde se objevoval největší počet chyb. Nejvíce bodů - 44 dosáhla paní Iljana Beránková z Úpice a stala se tak vítězkou této soutěže. Další dva výherci byli vylosováni ze soutěžících s nejvyšším

počtem získaných bodů. Děkujeme všem zúčastněným a těšíme se na Vás v druhém kole této soutěže.

Níže uvedeným výhercům gratulujeme a posíláme věcné ceny

- **místo** – Iljana Beránková, Úpice
- **místo** – Jiří Augustin, Vřesina
- **místo** – Rodina Červenková, Lichnov

Lesníkovo léto

Stejně jako většina zaměstnaných lidí i lesník těší na letní dovolenou, teplo, vodu a odpočinek od svých povinností. Dovolena je to jistě zasloužená, ale ne vždy je to tak snadné, jak by se na první pohled mohlo zdát.

Les totiž není výrobní linka, kde se o dovolené vypnou všechny stroje, a zhasne se. Les dovolenou nemá a potřebuje péči neustále. Je pravda, že dva týdny nejsou v životě lesa vlastně nic, ale přesto nelze práce v lese zcela zastavit. Krásné a teplé počasí zároveň do lesa láká více návštěvníků a mezi nimi se bohužel ještě stále nacházejí i neukáznění a nevychovaní lidé, kteří lesníkovi spíše práci přidělávají.

Na zalesněných pasekách, kde jsou stromky ještě malé, je potřeba přes léto vysekávat narostlou travu. Lesník té trávě říká **buřeň** a ožíná ji. Na nedostatečně ožnutých plochách dokáže silná buřeň malé sazenice i zcela zadusit. Postupně jak stromky rostou, tak buřeni odrůstají a u větších stromků není již tento zásah nutný.

Přes léto je také velice důležitá pravidelná údržba lesních komunikací a čištění **odvodňovacích zařízení**, tzn. svodnic, příkopů a propustků. Letní bouřky a stále častější přívalové deště dokáží narušit povrch cest velmi rychle a spláchnutým materiálem zaplnit a vyřadit tato technická zařízení z provozu. Důkladným a včasným čištěním lesník zabrání erozím na lesních cestách a zachová je průjezdné. Při obzvláště teplém počasí pak mohou takto dobře udržovanou cestu použít například hasiči, kteří budou pospíchat k lesnímu požáru, vzniklému právě díky nějakému neukázněnému „milovníku“ přírody.

V žádném případě se nedá říct, že by lesníkovo léto bylo tzv. okurkovou sezonou. Práce je v lese neustále dost a dost...

Pojďte s námi na Paličník

Jizerské hory nabízejí velké množství míst, odkud je nádherný rozhled do širokého okolí. Za příznivého počasí jsou kromě okolních Jizerských hor vidět i Krkonoše spolu s nejvyšší horou Sněžkou a blízkost státní hranice nám nabízí také pohled k našim sousedům do Polska a Německa.

Mezi nejkrásnější vyhlídky v Jizerských horách patří vyhlídka Paličník. Pohled, který se návštěvníkovi otevře při vystoupení na vrcholovou skálu, stojí jistě za trochu námahy. Vidíme celé Frýdlantsko jako na dlani, protějščí vrchol Jizery, Smědavskou horu i Frýdlantské cimbuří. Vyhlídka je zajištěna železným zábradlím a najdeme na ní velký dřevěný kříž. Především v zimě je vrcholová plošina obtížně

přístupná, přesto má své kouzlo i v tomto ročním období. Samotný skalní útes Paličník, nacházející se v nadmořské výšce 944 m. n. m., leží na západním úbočí Klínového vrchu a je součástí Národní přírodní rezervace Jizerskohorské bučiny. O zpřístupnění vrcholu této skály, kdy vyhlídku tvoří propojení dvou mohutných balvanů mostkem, se již roku 1902 zasloužil Rakouský horský spolek. Výše zmiňovaný dřevěný kříž zde byl obnoven na svátek Povýšení sv. kříže 14. 9. 1992 farností Hejnice.

Poctivá horská cesta na vrchol vede z Bílého Potoka kolem Bartlovy boudy a dále po žluté značce údolím Hájeného potoka. Po třech kilometrech náročného stoupání dosáhneme cíle. Z Paličniku můžeme pokračovat po modré značce na Předěl, tj. rozvodí Severního a Baltského moře a odtud na Smědavu. Přístup na Paličník pro rodiny s dětmi a kočárky je možný po nenáročné vrstevnicové cestě ze Smědavy. Také případné občerstvení na Smědavské chatě přijde vhod nejen dětem.

Počasí v horách se mění velmi rychle a tak k úspěšnému výletu na vyhlídku Paličník je třeba i trochu toho štěstí. Odměnou vám bude ucelený výhled do krajiny na sever od Jizerských hor. Pak Vás jistě další Jizerskohorské vyhlídky nenechají dlouho sedět v klidu a teple domova.

Národní soutěž mysliveckých trubačů a myslivecké hudby v Polsku

Ve dnech 17. až 19. června 2011 se v polském Brzegu uskutečnila „XII. Národní soutěž myslivecké hudby“ a „XVI. Národní soutěž mysliveckých trubačů“.

Ve „XII Národní soutěži myslivecké hudby“ soutěžily soubory s „Es“ a „B“ laděnými nástroji. Tato soutěž byla mezinárodní, kromě domácích souborů zde soutěžil soubor z Česka, Německa a Ukrajiny. „XVI. Národní soutěž mysliveckých trubačů“ byla pouze pro sólisty uspější v kvalifikaci v roce 2010.

Vlastní soutěž probíhala v prostorách Zámku slezských Piastovců a v přilehlém parku.

Český soubor – „Soubor loveckých trubačů LČR, LS Jeseník“, ve složení Renáta Jeřábková, Anna Vencálková a Radek Procházka, obsadil v kategorii s „Es“ laděnými nástroji první místo. Z 300 možných bodů obdržel od poroty 291 bodů.

Za zodpovědný přístup k reprezentaci patří všem členům souboru poděkování.

Ing. Jaromír Latner, CSc.

Putování za jubilejními kameny

Lesní správa Ruda nad Moravou v rámci Programu 2000 obnovila a upravila několik jubilejních kamenů knížete Johanna II. z Lichtenštejnu.

Tyto kameny byly do zdejších lesů umístěny v roce 1898 u příležitosti 40. jubilea vlády knížete Johanna II. Iniciátorem této pozoruhodné akce byl zřejmě knížecí lesní rada Julius Wiehl, který od roku 1897 zastával funkci ústředního ředitele lichtenštejnských lesů se sídlem v Olomouci.

Tehdy na všech lesních revírech celého panství (cca 168) byly vysázeny skupiny dubů („Fürst Johannes- Eichen Gruppe“) a u nich navržena mohyla z kamenů, do ní pak byla zasazena deska z opracovaného kamene s nápisem:

FÜRST JOHANNES EICHEN
XXXX JÄHR. REG. JUBILEUM
XII. NOV. MDCCCXVIII

Kromě významu pietního měly mít tato místa i význam vědecký – měly prokázat, jak duby prospívají na různých stanovištích a v různých nadmořských výškách. Jubilejní kameny se zachovaly do dnešní doby, skupiny dubů u nich však až na výjimky zmizely. Vzhledem ke skutečnosti, že základem státních lesů v této oblasti byl původní lichtenštejnský majetek, nachází se zde tyto jubilejní kamny ve větším počtu. Všechny kameny jsou přístupné na turistických trasách pro pěší i cyklisty.

Den u Bačetínského potoka

V závěru roku 2010 byla zkolaudována stavba „Revitalizace Bačetínského potoka“. Na vodním toku byly vybudovány tři větší vodní nádrže a několik menších tůní.

Na jaře 2011 jsme přemýšleli, jak s touto stavbou seznámit veřejnost, shodou okolností se v této době na nás obrátila paní učitelka ze ZŠ Pohoří u Dobrušky s prosbou o uspořádání akce pro děti.

Setkání se uskutečnilo 24. 6. 2011 u

Bačetínského potoka. Zúčastnilo se ho 10 prvňáčků.

Pro děti jsme připravili program s názvem „Od pramene k soutoku“. Jednalo se o trasu vedoucí podél vodního toku s různými hrami a úkoly. Děti se hravou formou seznámily s důvody revitalizace vodního toku, s životem ve vodě i v blízkém okolí potoka.

K jednotlivým tématům vždy byly připraveny hry. Děti si zahrály na řeku, kormorána či raka. Překonávaly též bažinu nebo si zkusily chytit svou „rybu“. Největší ohlas asi sklidily kelímky s lupou. Děti si do kelímku nachytaly drobné vodní živočichy a přes lupu umístěnou ve víčku je mohly pozorovat. Nejčastějšími úlovky byli potápníci. Podařilo se též odchytit chrostíka nebo vodoměrku. Některé děti pozorovaly pavouka nebo i květy bylin.

K obědu si děti opekly špekáčky a poté na ně u rybníku čekaly schované žáby. Pro děti nebylo těžké najít v kamenech schované papírové žabky, které si po cestě zpět zdobily květinami, stébly trav či listy.

Dětem se moc nechtělo zpět do školy, a tak si zahrály ještě poslední hru. Potom už opravdu nastal čas se rozloučit. Jsme rádi, že se dětem u potoka líbilo a již pro ně na žádost paní učitelky chystáme další setkání u vody.